

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

7. Qui sint perseueraturi, & quàm sit incerta perseuerantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

quæ deliberantur diu, & quæ maioris ad vitæ summam momenti sunt, semelque statuantur: quippe hæc omnis aberratio periculofior, probrofior inconstantia, effeminatior, viroque indignior ignauia. Quibus è causis alijsque quæ passim afferentur, fieri putato vt communi Christiani populi sensu, grauissima putetur ignominia nota, in Religione vixisse, nec viuere: nec vsquam credunt fore bonos, qui in tali sanctorum societate nequaquam boni esse potuere. Accedit vt rei optima sit corruptio pessima, & retrimenta puridissima: quæ ardens lucerna delectat, extincta tetrius exhalat: è lucidissimis angelis, tenebricosissimi daemones: fermeque id hominum genus est pessimum, quod in melleis sanctæ Religionis fauis, venenato defectionis felle potuit inamarefcere: quanto pere puras ambitione, libidine sæculique vitij in sæculo scatebunt; qui non tantum ea in Religione numquam deponere, sed potius ea propter Religionem ponere voluerunt?

Sed quoniam fortiter & eleganter, in aureis de Bono status Religiosi libris, hoc ipsum argumentum P. Platus edisserit; actum non agam, ad illum remittam in epilogo ad Religiosos, vt viro tanto sua laus integra maneat, & nonnemi fortassis incitamento sit ad totum illum à capite ad calcem sedulo volutandum. Id vnum ex eo obseruatum velim, firmis & varijs probationibus sic argumentum ab eo probari, vt frequenter & apertè, in eandem naufragantis propositi tabulam, compingat eum qui Religiosi instituti susceptionem vobis firmavit, & qui nondum quidem firmavit, at firmaturus accessit. Verè etenim ab eadem inconstantis animi labe, ab amore rerum vanarum, à superbie tumore, à languore nimio spiritus, à neglectu salutis æternæ, à sanctæ perfectionis contemptu, ab ingrato in Deum animo, exoritur omnis illa à suscepti status perpetuitate defectio. Indeque fit iustissimum esse, vt & iisdem pœnis vrgeantur, & eadem Dei contemtione (quo malo quid lamentabilius fingi potest?) vtrique negligentur. Sed huius rei causam ab ipsis mox fundamentis, vbi de vocationis amore agetur, arcessemus: nunc ad cætera pergendum.

CAPVT VII.

Qui sint perseveraturi: & quàm incerta sit Perseuerantia.

ET quidem id potissimè quærendum occurrit, Qui sint perseveraturi. Excitantur hac interrogatione studia, auidæque mentes vt respondeatur vrgent: certè, affirmare nil verebor, perseveraturos eos qui suos ad huius libri præscriptum mores composuerint. Quod quia breuiter, distinctè, dilucidè (multis enim constat partibus) non nisi percurfis omnibus dici potest: dicamus magis, Quàm & cur incerta sit perseverantia.

Sic tamen ex Concilio Tridentino incertam intellige, non vt vacillantem, trepidantem, & mox imminentis casus pauore anxiam; hoc eorum sit qui de Domino in bonitate sentire nesciunt: sed incertam, hoc est eiusmodi, vt quamuis firma cum fiducia, sanctam sibi quisque de se, vel de alijs perseuerantiam, non temerarius promissor spondeat, & firmis niti videatur argumentis, falli tamen, omnisque illa quamuis probabilis spes in irritum cadere possit. Quis enim vel omnia, quæ in æuum euenire possunt tentamenta prauideat, vel prauisa, numquam laxato robore victorem se depulsurum sciat, & ad quosuis euentus, ad quascumque dubij martis pugnas, eam quæ sola victrix est, potentem Dei gratiam, secum semper permanituram, pro certo sumat? Certè cedros Libani ventorum viuellas, eosque qui iam altero pæne pede caelestem regiam intrant, ad inferna detrusos luximus, vt nemini tutum sit, triumphum canere ante victoriam: victoria verò perfecta consummataque nulla sit, nisi mortali vita exuto æterna in cælis laurea donetur. Hic demum portus, hæc benè fida statio, interea spe filiorum Dei gloriemur, lætemur quia nobis dicitur, Vos amici Dei, in domum Domini ibitis, replebimini ab yberibus consolationis eius: nondum tamen peruenistis, vt perueniatis videte.

Ex D. Aug. de corrup. & gr. c. 13. Interim quamdiu in hac mortalitate viuatur, in prædestinatorum numero esse nemo de se præsumat: spe ambulet, fidelem & benignum Deum credat, qui animas nostras quas illi sincerè commitemus, in beatum æternitatis diem potenter secureque seruabit. At quamdiu adhuc peregrinamur; quod nobis futurum sit æternum, occultari opus est, quando tantopere est nobis elatio cauenda, vt etiam per colaphizantem Satanæ angelum cautum fuerit, ne magnus extolleretur Apostolus. Hinc & Apostolis quasi in incertum dicebatur, Si manseritis in me: idque ab illo dicebatur, qui & mansuros sciebat, (iam enim se ipse proditor excluderat) & efficere poterat vt manerent. Nec aliter Prophetæ loquitur, Si volueritis & audieritis me: cum utique sciret ille qui per Prophetam loquebatur spiritus, quinam essent voluntatem & auditum perseuerantem præbituri. Sunt & multa in diuinis Scripturis his similia, quæ cum sæpiùs dubitanter iterentur, non obscure huius utilitatem secreti nobis commendauit Deus, ne videlicet extollatur quisquam; sed quoniam occultum semper est, qui peruenturi sint, timeant semper qui benè currunt, & eo cautiùs currant, quo iustiùs timent, sitque timor stimulus & moderatio cursui, vt neque lentescat animus, nec in præcipitià decurrat, neque confragosa & intuta sectetur.

Hinc etiam non solùm cadentibus miscentur stantes, fortes ignauis, boni improbis: sed etiam interdum ipsi quoque non in finem perseueraturi, tantos ad virtutem præferunt impetus, subitaque cælum rapturi videntur violentia, vt pudorem prædestinatis inferant, timorem omnibus cumulent: si enim cecidit
qui

qui manè oriebatur Luciferi, si qui ambulabant in croceis stercora sunt ample-
 xi; quis non expauescet, & infirmitatis humanæ conscius de sua sorte trepida-
 bit? Trepidaret nemo, si nemo à benè cœptis resiliisset: & nemine trepidante,
 securi deinceps omnes viuerent, & benè cœpisse contenti, parum de progres-
 sione solliciti viuerent. *Quæ presumptio in isto tentationum loco non expedit, vbi* *Aug. sup.*
tanta est infirmitas, vt superbiam possit generare securitas. Tunc deimū erit illa se-
 curitas, quando (quod nunc est in angelis) in ipsis etiam hominibus erit, vt nul-
 la possit esse superbia: quare non immeritò credi possit, ideo futuræ salutis in-
 certum occultari exitum, vt hinc præsentissimum sit tum lentitudini, tum verò
 superbiæ nostræ medicamentum. Sed ipsa S. Augustini verba referamus. Is enim *Tom. 7.*
 lib. 2. de Dono perseuerantiæ, ita loquitur: *Dilucidè ostenditur, & inchoandi, &* *cap. 13.*
vsque in finem perseuerandi gratiam Dei, non secundum merita nostra dari: sed donari se-
condum secretissimam, eandemq; iustissimam, beneficentissimam, sapientissimam Dei vo-
luntatem: quoniam quos prædestinauit, hos & vocauit, vocatione illa, de qua dictum est:
Sine penitentia sunt dona & vocatio Dei. ad quam vocationem pertinere, nullus est ho- *Rom. 11.*
mo ab hominibus certa asseueratione dicendus, nisi cum de hoc saculo exierit. In hac autem
vita humana, quæ est tentatio super terram, qui videtur stare, videat ne cadat. Ideo qui p- *Iob 7.*
pe non perseueraturi, perseueraturis prouidentissima Dei voluntate miscentur, vt esse *1. Cor. 10.*
discamus non alta sapientes, sed humilibus consentientes, & cum timore, & tremore no- *Rom. 12.*
strari ipsorum salutem operemur. Deus est enim qui operatur in nobis & velle, & operari *Philip. 2.*
pro bona voluntate. Nos ergo volumus, sed Deus in nobis operatur & velle: nos ergo opera-
mur, sed Deus in nobis operatur & operari pro bona voluntate. Hoc nobis expedit, &
credere & dicere, hoc est pium, hoc verum, vt sit humilis & submissa confessio, & de-
tur totum Deo.

Deo igitur, iuxta huius sancti Patris consilium, totum demus: Deo no-
 stro benignissimæque eius gratiæ fidamus, certius illi quàm nobis fidimus.
 Maledictus enim quis sperat in homine, qui carnem ponit brachium suum, &
 innixus est super virtute sua; conteretur contritione præualida, & nomen eius
 è sancta Dei ciuitate delebitur. At sperans in Domino etiam si collabascet,
 non collidetur, supponet Dominus manum suam, & eriget eum, & supra pe-
 tram eum statuet, & firmabit gressus eius ne moueatur in æternum. Sed quo-
 niam qui perseueraturi, qui non perseueraturi sint, definire non possum: vr-
 gebis, credo, quod proximum est,